

Նի բացայայտ Հոգւոյն Սրբոյ դէմ մեղք մի է: Վասն զի այսօր իբր չորս տարիէ 'ի վեր է, որ տէրութիւնը ձեռքէն պարտ ու պատշաճ հնազանդութիւն կը խնդրէ իր որոշողութեանց, և կայսերական հրամանաց նկատմամբ, և դուք իրեն կը զլանաք, յանցանաց համար 'ի տէրութեանէ աքսորեալը և պատժապարտը խորաններու վրայ կը հանէք, և իբր անմեղ սրբոց Հայրապետաց և Մարտիրոսաց կարգը դասելով կը յիշատակէք, և կը դառնաք միւս կողմանէ ձեր վրայ տէրութեան դրած պատժոյն համար հալածանքէ կրօնք, միթէ ասիկայ Հոգւոյն սրբոյ դէմ ծանր մեղք չէ՞ մի: Եթէ հալածանք ըսել պէտք ըլլայ, մեղի դէմ տրուած բանադրանաց համար ըսելու է, որ միայն ձերիններուն թերադրութեամբ բռն եկած է, ինչպէս իրենք ալ կը վկայեն, և դործքն ալ արդէն զնոյնը կը հաստատէ, ըստ որում առանց կանոնական քննութեան և առանց յանցանաց բանադրանք մը հրատարակելին, որուն պատճառը իրենք ալ չեն կրնար օրինաւորապէս ապացուցանել:

Իսկ 'ի պատասխանի չորից առաջարկութեանցը կրնեմ:

Նախ՝ դաւանանքի և կրօնքի դէմ ցարդ վէճ կամ խնդիր մի չունենալու համար, ձեր և մեր դաւանանքը միեւնոյն էր և է և եղիցի: Եթէ այս ըսածիս դէմ կրնաք բան մի ապացուցանել, պարտաւոր ենք յետոյ կոչելու, 'ի բաց առեալ անհատից որոշողութիւնները՝ որոնք չեն ընկալեալ 'ի մէջ, և 'ի մեր հասարակութեանէ, և մեր կամայէ հաւատարմութեան:

Երկրորդ՝ իբր քահանայապետական կոնդակ մերժած չենք զբնիւրս, այլ իբր տէրութեան կանոն զոր Հասունը արձանագրել տուած էր խառնութեամբ արքունական դիւանին մէջ, զորն որ տէրութիւնը երբ լի մացաւ ջնջեց և մերժեց, և մեղի ալ հրամայեց որ չ'ընդունինք, մենք ալ ըստ այնմ մերժեցինք իբր արքունի դիւանը մտած խաբէական կանոնադրութիւն, և ոչ իբր քահանայապետական կոնդակ, որ բովանդակիչ ըլլայ մասանց հաւատոյ, բարուց կամ ընդհանուր բարեկարգութեան և օրինաց և պատուիրանաց եկեղեցւոյն փրկատուի: Իսկ Տէրութիւնը, մեծապէս իրաւունք ունէր և ունի մերժելու զբնիւրս, անանկ որ եթէ մերժած չ'ըլլար, Օսմանեան կայսերութիւնը հպատակ եղած պիտի ըլլար Պապին մարմնաւոր իշխանութեան և առանց անոր հրամանին ոչ Պատրիարք մը, և ոչ ուրիշ եկեղեցական մը չ'պիտի կրնար իր ժողովքներուն մէջ իբր անդամ ընդունիլ, նոյնպէս եկեղեցական ընչից վաճառուի և գնուի, և 'ի գրաւ դնել կամ 'ի վարձու տալը՝ ինչպէս որ առանց Պապի հրամանին չ'պիտի կրնար ըլլալ, այսպէս ալ ըստ հետեւորդի աստից մուրակները եւս հարկ պիտի ըլլար, որ Պապին դիւանէն գրուին և արուին, և Օսմանեան Տէրութիւնը՝ պէտք էր որ հնազանդէր, եթէ մերժած չ'ըլլար: Ահա այս է մեր չ'ընդունածը, և ոչ թէ այն հիմնական սկզբունքները, որոնք Կ. Պոլսոյ և կամ այլ տեղեցեական ժողովոյ ուրոշողութիւնները կը յիշեցնեն, և զորս արդէն թէ մենք և թէ դուք անկեղծութեամբ ընդունած ենք 'ի սկզբանէ անտի և որոց դէմ ամենեւին ոչ դրուածք մը ունինք և ոչ

դործք մը, և եթէ կրնաք ցոյց տալ այսպիսի բան մը, յետոյ կոչելու պատրաստ ենք: Մասնաւոր որ մեր Հայ կաթողիկէ եկեղեցի ըստածը՝ քառասուն և հինգ տարուան եկեղեցի մը է, և ատեն ալ չէ ունեցած այնպիսի ինչք և ստացուածք ունենալու, որ պէս զի վատնողներ ունենայ, և եթէ գանուած են մէկ կամ երկու հոգի, ինչո՞ւ համար Ս. Պապը 'ի ժամանակին զանաք չ'բանադրեց, որ ամենայն ազգ և ազինք և Օսմանեան տէրութիւնն անդամ՝ շնորհակալ ըլլային իրմէ: Ահա ասանկ բան մը չէ՝ զած և ոչ իսկ հեղ մը ելլալ այսօր ինամով այդպիսի կանոնադրութիւն մը յօրինել, և արքունական դիւանը արձանագրել տալ, ուրիշ բան ըսել չէ, եթէ ոչ Օսմանեան կայսերութեան անկախութիւնը ընդհանգնել: Ի՞նչ ոչ, աւետարանական և բնական օրինաց դէմ ասանկ բան մը չենք յուսար թէ Ս. Հայրապետ մը հրամայէ և ողջամտութեամբ չ'ընդունողները բանադրէ: Յիշաւի այդպիսի բանք և դործք չենք յառաջ եկած 'ի բնութեան և յաթողութեան Ս. Պատրիարք:

Երրորդ, եթէ Գեր. Հասունը ձեռնարկու և օրինաւոր Պատրիարք կաթողիկոս էր, պարտաւոր էր իր եկեղեցւոյն, Աղղին և Տէրութեան իրաւանց, օրինաց և պատուին հաւատարիմ պահպան և պաշտպան ըլլալ: Թողունք եկեղեցւոյ և ազգին դէմ յառաջուց անտի եղածները, բաւական է միայն զբնիւրս դադարաւոր արքունական դիւանը սպրդել և արձանագրել տալ, որով տէրութեան աչքէն ընկաւ: Դուք՝ ըստ ձեր բանի, բազմութիւն ըլլալով, և զԳեր. Հասունը այսքան տարին երէ 'ի վեր օրինաւոր կաթողիկոս Պատրիարք ճանչնալով հանդերձ, չը կրցաք զանկիւց տէրութեան աչքը խօսել, մեր սակաւաւորաց ընդունելով պիտի կրնայ ըլլալ այդ բանը: Մեղի այսպիսի բան մը առաջարկելը ուրիշ բան ըսել չէ, եթէ ոչ Տէրութեան և ազգին անիրաւոյն կուտակից ըլլալ, և տէրութեան աչքէն ընկնիլ, սակայն մենք չենք յուսար, որ Ս. Հայրապետ մը անկ թութեամբ ասանկ բան մը մեղի առաջարկէ, և ընդունելու համար ալ անպատճառ բաւարարած:

Չորրորդ, եպիսկոպոսաց ունեցած Պատուածային իրաւանց մենք ամենեւին դպած չունինք, նա մասնաւոր պաշտօնապէս յայտարարութիւն և խնդիր (թագրի) ևս ըրած ենք, որ Մկրտումիւն, Պատիկ և ուրիշ խորհուրդներ, եւս և յուրաքանչեւ օրինաւորութիւն նշեցելոյ թող կատարեն: Մեր ձեռքն ուղարկու և առաջինիս ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ տէրութեան տուածները, այսինքն հրապարտական Առաջնորդութիւն (որ մուրախատութիւն կըսուի) և ազգային ստացուածոց տիրութիւն և մատակարարութիւնը: Միթէ 'ի Տէրութեան կարգեալ Պատրիարք մը չ'կրնար օրինաւորապէս այդ տնօրինութիւնները ընել, մասնաւոր երբ տեսնայ, որ նախկին Առաջնորդը, հակառակ իրենց եղած ազգարարութեանց, կը զլանան Տէրութեան իրենց պարտաւոր եղած հաւատարմութեան և հպատակութեան պարտքերին: Ուստի պարտաւոր կը մնաք առաջին Ստուծոյ, երբոր աս բաներուն համար զմեզ կը զրպարտէք իբր յափշտակող, զրկող, հարստահարիչ և սեղանակապուտ:

Գ. Նազարեանը աս արուած պա-

տասխաններուն վրայօք մի ըստ միջէնդ երկար վիճաբանելէն ետքը, համոզուիլ ցցնելով կ'առաջարկէ, որ ուրիշ բան չ'մնաց հաշտութիւն ընելու, եթէ ոչ տրուած բանադրանաց համար արձակումն խնդրել Ս. Պապէն:

Ս. Պատրիարք. Առանց յանցանաց և առանց դատաստանական ատենի բանադրութեան, երբոր արձակումն խնդրէ 'ի բանադրանաց, ինքն զինքն իբր ճշմարիտ յանցաւոր և օրինաւորապէս դատապարտեալ և պատժապարտ խոստովանած կ'ըլլայ, և ասի ալ յայտնի ստութիւն մը է, զոր չէ որժան ոչ խօսել և ոչ դործել: Գ. Տէր, արձակումն խնդրելը դործված յանցանաց վրայ զղջման գիր դրելով կ'ըլլայ: Իսկ արդ մինչեւ հիմայ եղած բանադրութեանց մէջ մեր անմեղութիւնը փայլեցաւ թէ 'ի հաւատոյս և թէ 'ի բարի վայս: Ուրեմն ի՞նչ բանի վրայ զղջալով արձակումն խնդրելու ենք 'ի բանադրանաց: Ասոր համար, ինչպէս որ նմանիք ձեր զրպարտեալ զմեզ 'ի Հռովմ բանադրանք բերել տուին, ասանկ ալ դուք շխտակը հասկցնելով, կրնաք օրհնութիւն և ներողութիւն բերել տալ: և այս 'ի շնորհիւ մնաց և սրտի պարզամտաց և 'ի բարձունքն զայլմակիւթեան ակարաց:

Գ. Նազարեան. Դուք եթէ ըստ մարմնաւորի միայն Գ. Հասունին մարմնաւոր Պատրիարքութիւնը յափշտակած ըլլայիք, ներելի էր ձեզ, սակայն ներեցէք ըսելու, որ անոր հոգեւոր կաթողիկոսութեան Սիմոն ակաթողիկոսականաց, ձեռքերնիդ Պատրիարք կաթողիկոսի հրովարտակ մը ունենալով: Ահա ձեզի ստոյգ յանցանք մը զղջալու, և 'ի բանադրանաց արձակումն խնդրելու:

Ս. Պատրիարք. Ահա ամէն ստոյգ ըսածնիդ՝ ասոր պէս է, մեր բանադրանքը՝ հինգ տարեկան է, իսկ Պատրիարքութեան հրովարտակը՝ հազար թէ երեք տարին անցաւ: Ուրեմն եթէ նախ բանադրանք, ապա յանցանք, ըստ հետեւորդի նախ արձակումն, ապա զղջումն, ասի բարեկեցականի ատեն խոցողած խաղերուն կը նմանի: Իմ հրովարտակ տարբեր չէ Գ. Հասունի հրովարտակէն, Տէրութիւնը որով իրաւամբ կըսուի Գ. Հասունին տալ, միթէ այնու իրաւամբ չ'ը կրնար անկէց առնուլ և ուրիշի մը տալ: Տէրութեան պաշտօնաբաշխութիւնը ի՞նչո՞ւ համար կը շփոթէք հաւատոյ և եկեղեցական խնդրոց հետ:

Գ. Նազարեան. Ըսածե՞ք այսպէս կրցայ դուշակել և իմանալ, որ իբր թէ ձեր Պատրիարքութիւնը միայն մարմնաւոր է, և ունիք հոգեւորապէս կաթողիկոս մի, որ յաւէտ դեռակաթողիկոս ըսուելու է, և դուք անոր կը հետեւիք, միթէ ասի յանցանք չէ՞:

Ս. Պատրիարք. Բանադրանքը՝ հինգ տարեկան է, իսկ կաթողիկոսի ընտրութիւնը՝ հազար թէ չորս տարեկան է: Ներեցէք Գեր. Տէր, նորէն դարձանք բարեկեցականի խաղերուն: Գերեքնանիկ Յակոբ կաթողիկոսը՝ իսկական և օրինաւոր կաթողիկոս է, ինչպէս որ անոր ընտրութեան յառաջ հրատարակուած շքանշանքական յայտնի կ'երեւնայ:

Գ. Նազարեան. Այն շքանշանքական ինչպէս որ ամենայն հերետիկոսութեամբ և ստութեամբ:

Ս. Պատրիարք. Եթէ չէք կարգա-

ցած, ի՞նչպէս կրնաք այդպէս դատել և դատապարտել: Եթէ այլոց վկայութեան վրայ վստահացեալ կ'ըսէք, ինչո՞ւ համար ինչուան հիմայ անոր հերետիկոսութիւնները և ստութիւնները՝ մի ըստ միջէ յերեւան հանելով տեղադրելով մը չ'հրատարակեցին, որ գուցէ մենք ալ լուսաւորուէինք իրենց շնորհիւ: Արդ՝ քանի որ այդպիսի հրատարակութիւն մը չ'ըրկին ցարդ, յայտնի կ'երեւայ, որ այս ըստ անձները սուտ զրպարտութիւն և սոսկ անիրաւութիւն են, զազգը երկպառակելու և խռովելու համար:

Գ. Նազարեան. Գերակաթողիկոս ըսուելու համար բաւական է Ս. Պապէն հաստատուած չ'ըլլալ:

Ս. Պատրիարք. Եթէ ասոր համար գերակաթողիկոս ըսուիլ պէտք ըլլայ, մեր ամենայն երանայնորէ հայրապետները՝ Մեծն Ներսէս, Ս. Սահակ Պարթեւ, Ս. Ներսէս Զեորհալի, Եղր կաթողիկոս և այլն, և այլն և այլն, գերակաթողիկոս ըսուելու են: Ըստ որում ասոնց և ոչ մէկը հաստատութիւն առած են Ս. Պապէն, և ոչ իսկ ալ խնդրած: Իսկ մեր Յակոբ կաթողիկոսը՝ իրանտն նստող կաթողիկոսաց սակորթութեան հետեւելով, դաւանութեան գիր ճախեց, և հաստատութիւն ալ խնդրեց մասնաւոր նամակաւ մը, սակայն Ս. Պատրիարքը հաստատելու և պատասխանելու անդամ չ'արեւ հաճեցաւ, ինքը ոչ մնաց: Երբեք միայն Մարտիրոս Պապին ալ Ս. Մկրտումիւն Մարտիրոս Պապին ալ մերժելով չ'ընդունեց, և անոր տեղը Պապին ստանալով քահանայի՝ Լատին եպիսկոպոսաց ձեռքը եպիսկոպոս ձեռնադրել տալով Մարտիրոս Մկրտումը դնել տուաւ: Սակայն Մարտիրոսի Պապինոր՝ անհշտ մնաց, իսկ Ս. Մկրտումիւն Մարտիրոս Պապին օրհնեց և զատապարտեալ կայսերապետ մինչեւ յայսօր յամենայն եկեղեցիս Ստուծոյ և Լատինաց անդամ իբրեւ ձեռնարկ և օրինաւոր Հայրապետ Անտիոքոյ կը տօնախմբէ:

Գ. Նազարեան. Շատ ազգի, բայց ի՞նչ հնարք կայ ուրեմն, զոնէ աստ և այժմ մէջերնիս հիմնական հաշտութիւն մը ձեռացնելու, ինչուան որ աս ամէն խօսածներդ մեր մեծաւորաց իմաց տանք, և ապա անոնց տրամադրութեան համեմատ պաշտօնական հաշտութիւն մը 'ի ձեռք բերելու յաջողինք:

Ս. Պատրիարք. Տկարամիտ և բարեփրտ անձանց խոցնուր միայ չը բռնանալու համար, չեմ ուզեր պղծելու, որ առ այժմ հոգեւորապէս մեր հետը հազարգուիք, վասն զի այդ բանը երկար ատեն իրար վրար հասկընալուսմէ ետքը կը շտկուի Ոստուծով, իսկ աստ և այժմ հիմնական հաշտութեան սկզբնաւորութիւն մը ձեռացնելու համար, բաւական է, ցարդ տէրութեան զլացած հնազանդութիւննիդ դործքով իրեն մատուցանէք, այսինքն Գ. Հասունին անուան հանդիսական յիշատակութիւնը պաշտօնապէս խափանէք, ըստ որում Տէրութեան պաշտօնընկէց ըրածը և աքսորեալը՝ հանդիսապէս յիշատակելը՝ ոչ միայն Տէրութեան դէմ յայտնի անհնազանդութիւն է, այլեւ ծանր արհամարհանք և նախատինք:

Գ. Նազարեան. Ես իմ գլխէս չեմ կրնար այդ բանը ընել, այլ պէտք է որ քահանայացիս հետ խորհրդակցութիւն ընեմ, և Հռովմ խմացնեմ, և ըստ պատշաճի, առանց նորանոր յուղմանց և շփոթից առիթ տալու, կարեւորը գործեմ, և 'ի ժամանա-

Մասին նամ էրաճնիճէ զազէթանըն
1800 նուաճբոլու նիւսթէսնաճէ Սէրաֆէն
Ագնաուրու ինզադը իլէ տէքն օլունուպ
պիրէն տորէթլէր իսէ կէշնէն ըազար իկ-
նիս Գրիկյաճէ ապու ուղանաճք մէճլիսին
ազալաքընա բէշնէն տաղըտըրան մէք-
նուպուն մուֆասապ ընտպէնի իլէ , պիր
նէ էրնէ մէղըրի զազէթանըն 1804 նու-
աճբոլունաճ թապ իլէ թախրիկպ միլլէթիմի-
զէ այիտ պոլունան ուղուն լայիւն հադ-
ըրնտա իդթիդա իտնէ մութթալաա վէ ի-
միլլաթաթիս պէշյան ու իֆաաաթիս , պու-
կիւնքի նիւսթէմիլլին միւսաաաթիս օլիւ-
ադըն ճիհէթէ , վազթիլ ասիլի թապլիզ
գըրնիթ թալուղունա շինոթիւն օլունա-
լարընիդա արը ու պէյան խտէրիզ :

Շ Ի Բ Գ Է Թ Ի Խ Ա Յ Ր Ի Յ Է

ԻՇԳՈՒ 1876 ՄԱՐՏ 1 ԲԱԶԱՐ ԷՐԹԷՄԻ ԿԻՒՆԻՆՏԵՆ ԻԹԻՊԱՐԵՆ ՄԱՐՏ 31 Է ԳԱՏԱՐ

ՊՈՂԱԶ ԻԶԻՆԻ ԻՇԼԻՑԷՆ ՎԱՐՈՐԼԱՐԸՆ ՎԱԳԹԸ ՀԱՐԱԲԵԹԼԻՐԻ

[illegible]

ԷՃԶԱԽԱՆԵՅԻ ԱՖԻԹԱՊ
ՍԱՀԻՊԻ

ՀԻՉԵՆՅՕ ԾԱՆՆԻ
ԹԷԷՍԻՍ ՕԼՈՒՆՏՈՒ
4872

Ի ճգարանների մեզ քիւր Ի խորանան
պիլիւնն փապրիգ ալարը ի լէ՛վիւնա
սէպալիտա օլուպ, մաթահարորնն
Ի լիւրիլիլիլ լիլ փլապլալորնն է՛վէն
Լիլի լիլ մէ՛շուր ոտուր :

Հ. Նէալիլ Նամ մէ՛շուր քիմնա
ճրնն սիւսիլն ուննունն պիւր լիա
Դէ՛ճիլ մաղաղասուր :

Մեզբեր ուն քիչ իւք չծնողա-
րա, զայնք վիճալաւարա վէ խառ-
թարդտան հնուզ շիթաբէդի օրիւշ-
օրանքար մախառա զայնք փայրե-
լի նաֆապա օրուդ, պու կրնքի կրն-
թէքիլ ի-օրաք վէ լէքիլի լրպպի-
նէ հէքիլիլէքիլ լարաքիլնտան դա-
յուլ օրնմնէ տուր ։

Իայլիս ՔՈՒՄԻՍ (գըրաբգ սիւ-
տիւ իէ մսեալանմըլ սիւտ) ։
Բէլլըթիէ, Տիւզսոզ, Ժօսլլթ, Է-
վանս, Լէյէր վէ Լօնտրայլը Էվանս նաս
զաթլարըն Թէքքիպ իթ տիքլէրի խոս-
լիս գընազընա խիւլասասընտան
սուլլթթօ ։

Անթէր Մօլէրին վէ Քրիսթիանո-
նըն թէրքիպ էթուրէրի խալիս Պազ-
դաւա սրաղղընըն գարա ճկյէրինտէն
չրգմա ղէթին եաղը :

Լուսինի սպառնալու է. Ֆրանգ
Ֆապրիգա սընըն հիւնդալ գահվէսի.
Մէգըլիւր գահվէ աոի գահվէ իլէ
գապըլը օրուլ, թէնսն ալէթէլընէ
գուվլէթ վըրալիլի կիպի, միտէլէ
տալիս ֆայալէլի սիր: Պու գահվէ,
աոի գահվէն լէգըլէթ վէ ճիսսն
տէն թէպալի օլմասըլը հալտէ ֆի:
յաթը տալի անտէն զլյաատէ էհվէն
սիր:

Հէր սաաթ պուդ մէվճուտ տուր :

Գօժինիօն, իսխալաթ, իկրաճաթ ։
Տիւփէն սույու ։
Սաչլար էչիւն խալիս պոյա ։
Սթամպօլ Բէօրլիւ պաչը Ն. 1. 2.

ՏԱՐԵՐԻ
ԶԱՓԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆ,

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵԱՑ

2. ՀԱՄԱՅՆՈՒ Վ. ՊԱՊԻԿԵԱՆ

Ի ՄԻԻԹԱՐԵԱՆ ՈՒԻՏԷՆ
Ե ՔԱՂԱՅՈՒՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱՆԴԱՅԻՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

ԿՐԱՆՈՇԻՐ ԿԱՐ ԱԼՃԵՎՐԱ
Ի. Ս. ԵՏԵՏԻԿ

Ի ՅՊԱՐԱՆԻ ՄԻԻԹԱՐԵԱՆՑ

Տիկ 1 աստուծո ախմ մեհիարկի